

ប្រាសាទគោកខ្ចិត ឬស្រីល័ក្ខ

ប្រាសាទគោកខ្ចិត មានទីតាំងស្ថិតនៅក្នុងបរិវេណវត្តប្រាសាទ ក្នុងភូមិកកោះ ឃុំតាំងក្រសាំង ស្រុកបាធាយ ខេត្តកំពង់ចាម។ ទីតាំងនេះ ស្ថិតនៅតំបន់ទំនាបបឹងទន្លេសាប កៀកនឹងខេត្តកំពង់ឆ្នាំង ហើយជាទីតាំងដែលសម្បូរដោយបុរាណដ្ឋានជាច្រើនទៀតផងដូចជា ប្រាសាទភ្នំធំ ឬភ្នំជើងព្រៃ ប្រាសាទភ្នំត្រប់ វត្តតាំងក្រសាំង ប្រាសាទអ្នកតាតាំងវ៉ាយ ។ល។ យើងពុំស្គាល់ឈ្មោះដើមប្រាសាទ ថាយ៉ាងមិចទេ ប៉ុន្តែឈ្មោះដែលគេស្គាល់បច្ចុប្បន្នមាន "គោកខ្ចិត" និង "ស្រីល័ក្ខ"។ ដោយឡែក នៅ ក្នុងសៀវភៅរបស់លោក Étienne Aymonier ហៅប្រាសាទនេះថា "ខ្ចិត"^១ ហើយសៀវភៅលោក Lunet De Lajonquière វិញ ហៅថា "គុកខ្ចិត"^២ ក្នុងនេះដែរ ឈ្មោះ "ស្រីល័ក្ខ" មានលោកយាយ ម្នាក់អះអាងថា គាត់ធ្លាប់បានឮតាំងពីគាត់ដឹងក្តីមក ហើយការដែលហៅបែបនេះយើងពុំដឹង ច្បាស់នោះឡើយ គ្រាន់តែនៅខាងក្នុងប្រាសាទយើងឃើញមានរូបកញ្ចាំងមួយមានឆ្លាក់រូបទេព ស្រី (រូបលេខ១)។

ប្រាសាទនេះ សាងឡើងអំពីថ្មបាយក្រៀមនៅលើទួលមួយខ្ពស់ មានប៉មរាងបួនជ្រុងស្មើ ប្រវែងប្រមាណ ៥ម៉ែត្រ កម្ពស់ ៦ម៉ែត្រ បែរមុខទៅទិសខាងកើត និងនៅផ្នែកផ្សេងៗទៀតគេលម្អ ជាទ្វារបញ្ឆោត (រូបលេខ២-២)។ នៅខាងកើតប្រាសាទ យើងឃើញមានស្រះបុរាណមួយ។ អ្វីដែល គួរកត់សម្គាល់នោះ គឺផ្តែរទ្វារខាងកើតរបស់ប្រាសាទដែលមានឆ្លាក់ឈុតរឿងរាមកេរ្តិ៍ ត្រង់ឈុត ព្រះរាម និងព្រះលក្ស្មនត្រូវសរនាគបាសរបស់ឥន្ទ្រជិត (រូបលេខ៥-៦)។^៣ ឈុតនេះមាននិទាននៅ ក្នុងគម្ពីរ "យុទ្ធកន្ធ" ភាគ២ ជំពូកទី៤៥ ដល់ ៥០ ដែលមានសាច់រឿងដំណាលថា៖ "នៅក្នុងសង្គ្រាម ក្រុងលង្កា ដែលគេប្រសិទ្ធនាមថា សង្គ្រាមស៊ីសាច់ហុតឈាមគ្នារវាងព្រះរាម ព្រះលក្ស្មន ពលស្វា ជាមួយទ័ពយក្ស ដើម្បីសង្គ្រោះនាងសីតាត្រូវជាមហេសីរបស់ព្រះរាម។ ក្នុងពេលប្រយុទ្ធគ្នានោះ ព្រះរាម និងព្រះលក្ស្មន ត្រូវព្រួញសរនាគបាសរបស់យក្សមួយឈ្មោះ "ឥន្ទ្រជិត"។ ផ្ទៃព្រួញរបស់ ឥន្ទ្រជិត បានទម្ងន់រាងកាយព្រះអង្គម្ចាស់ទាំងពីរ និងបានប្រែកាយព្រួញទៅជានាគដែលមាន វេទមន្តរុំព័ទ្ធខ្លួនប្រាណាទ្រង់ទាំងពីរឱ្យសន្ធឹកសន្ធាប់ស្លុកស្លឹង ធ្វើឱ្យពួកទ័ពស្វាមានការទ្រហើយយ៉ាងខ្លាំង។ បន្ទាប់មក ឥន្ទ្រជិតចាប់ផ្តើមវាយលុកទ័ពស្វា ដែលធ្វើឱ្យមេដឹកនាំទ័ពស្វាគឺ សុគ្រីព និង វិពិសន

^១ Aymonier 1900: 320-321.

^២ Lajonquière 1902: 115-116.

^៣ ព្រាប ចាន់ម៉ារ៉ា <http://www.yosothor.org/publications/khmer-rennaissance/chapter-three/preas-leak-trov-saneak-bas.html>

អត្ថបទ៖ ប្រាសាទគោកខ្ចិត ឬស្រីលីកូ

មានក្តីព្រួយបារម្ភយ៉ាងខ្លាំង។ ដោយកម្លាំងវេទមន្តពិកំណើត ព្រះរាមក៏បានជឿនខ្លួនឡើងវិញ ទោះបីព្រះកាយរបស់ទ្រង់ជាប់ព្រួញនាគបាសក៏ដោយ ហើយទ្រង់ងាកមកឃើញព្រះលក្ស្មន ត្រូវ ជាព្រះអនុជរបស់ខ្លួន ក៏ទូញសោកអាណិតព្រះអនុជយ៉ាងខ្លាំង។ ទន្ទឹមនឹងនេះ ការក៏ត្តច្រឡំជំ មួយបានកើតឡើងក្នុងទ័ពសម្ព័ន្ធមិត្តរបស់ព្រះរាម។ ពេលនោះ សុគ្រីព ដែលជាមេពលស្វាបាន ចេញបញ្ជាឱ្យពលស្វានាំបងប្អូនប្រុសទាំងពីរទៅកាន់ក្រុង កិស្តិន្ទ វិញដើម្បីព្យាបាលរបួស ហើយ សុគ្រីពក៏មានបំណងបញ្ជាឱ្យហានុមានចេញដំណើរទៅកាន់ក្នុងព្រះដើម្បីទៅទទួលឱសថទិព្វចំនួន ២យ៉ាង។ ក្នុងពេលសុគ្រីពកំពុងនិយាយ ក៏ស្រាប់តែមានខ្យល់បក់មកយ៉ាងខ្លាំងហើយគ្រុឌមួយក៏ លេចមុខឡើង ចឹកនាគដែលកំពុងរុំព័ទ្ធព្រះកាយព្រះអង្គម្ចាស់ទាំងពីរ និងទីបំផុតព្រះរាម ព្រះល ក្ស្មនក៏បានរួចចំណងទៅ។^៤ នៅក្នុងសិល្បៈខ្មែរ ចម្លាក់ដែលធ្លាក់រឿងព្រះរាម និងព្រះលក្ស្មន ត្រូវ សរនាគបាស មានធ្លាក់នៅប្រាសាទភ្នំរុង ប្រាសាទភិមាយ ប្រាសាទបាកួន ប្រាសាទអង្គរវត្ត ប្រាសាទបាគង។

នៅប្រាសាទគោកខ្ចិត ពុំមានសេសសល់សិលាចារឹកនោះឡើយ។ ម៉្លោះហើយ ដើម្បីសិក្សា អំពីអាយុកាលរបស់ប្រាសាទនេះបាន គេពឹងផ្អែកលើការសិក្សាប្រៀបធៀបប្លង់ស្ថាបត្យកម្ម និង ក្បាច់លម្អសិល្បៈ។ ទម្រង់ប្លង់រាងបួនជ្រុងស្មើបែបនេះ ខ្មែរនិយមតាំងពីស.វ.ទី៦មកម៉្លោះ ហើយ ប្រាសាទដែលសាងអំពីថ្មបាយក្រៀមដូច្នោះ ក៏មានតាំងពីស.វ.ទី៧មកដែរ និងនិយមខ្លាំងនៅស.វ. ទី១០-១១ ជាពិសេសក្នុងរាជ្យព្រះបាទជ័យវរ្ម័នទី២ និងព្រះបាទសូរ្យវរ្ម័នទី១។ តួប៉មប្រាសាទគោក ខ្ចិត មានទម្រង់ដូចតួប៉មកណ្តាលប្រាសាទគុកនគរ (តែមិនមានយំ) តួប៉មប្រាសាទរបងរមាស (តែ មិនមានយំ) តួប៉មប្រាសាទភ្នំរុង រីឯក្បាច់ចម្លាក់លើផ្តែរវិញមានលក្ខណៈស្រដៀងក្បាច់លម្អជា ច្រើនក្នុងរចនាបថបាកួន។ ដូច្នោះ យើងអាចសន្និដ្ឋានបានថា ប្រាសាទគោកខ្ចិត ទំនងសាងសង់ ឡើងនៅក្នុងរចនាបថបាកួន ស.វ.ទី១១ ដែលអាចសាងសង់ឡើងក្នុងរជ្ជកាលព្រះបាទសូរ្យវរ្ម័នទី ១ (គ.ស.១០០២ ដល់ ១០៥៧)។

^៤ Roveda 2005: 135.

រូបលេខ១៖ កញ្ចាំងរូបទេពស្រី តម្កល់នៅខាងក្នុងប្រាសាទ (រូបថត៖ កុំ រតនៈពិសិដ្ឋ)

រូបលេខ២៖ ប្រាសាទគោកខ្ចិត មើលចំពីមុខខាងកើត (រូបថត៖ កុំ រតនៈពិសិដ្ឋ)

រូបលេខ៣៖ ប្រាសាទគោកខ្ចិត មើលចំពីមុខឦសាន (រូបថត៖ កុំ រតនៈពិសិដ្ឋ)

អត្ថបទ៖ ប្រាសាទគោកខ្វិត ឬស្រីល័ក្ខ

រូបលេខ៤៖ ប្រាសាទគោកខ្វិត មើលចំពីមុខខាងលិច (រូបថត៖ កុំ រតនៈពិសិដ្ឋ)

រូបលេខ៥៖ ផ្តែររឿងរាមកេរ្តិ៍ នៅមុខខាងកើត (រូបថត៖ កុំ រតនៈពិសិដ្ឋ)

អត្ថបទ៖ ប្រាសាទគោកខ្វិត ឬស្រីល័ក្ខ

រូបលេខ៦៖ លម្អិតចម្លាក់ត្រង់ព្រះរាម និងព្រះលក្ស្មណ៍ត្រូវសរនាគបាស (រូបថត៖ កុំ រតនៈពិសិដ្ឋ)

រូបលេខ៧៖ លម្អិតចម្លាក់រឿងរាមកេរ្តិ៍បង្ហាញរូបគ្រុឌ និងទីពស្វា (រូបថត៖ កុំ រតនៈពិសិដ្ឋ)

អត្ថបទដោយ៖ ម៉ង់ វ៉ាលី

ឯកសារយោង

Aymonier, Etienne

1900, *Le Cambodge: Le Royaume Actuel*. Paris. Ernest Leroux.

Lunet De Lajonquière

1902, *Inventaire descriptive des monuments du Cambodge*, Tome I, Paris

Roveda, Victorio

2005, *Image of the gods*, Bangkok

ព្រាប ចាន់ម៉ារ៉ា

“ព្រះលក្ស្មណ៍ត្រូវសរនាគបាស”, កម្រងអត្ថបទក្នុងបណ្តាញវប្បធម៌ខ្មែរ, ផ្សាយតាមរយៈ

អនឡាញ តាមគេហទំព័រ៖ <http://www.yosothor.org/publications/khmer-renaissance/chapter-three/preas-leak-trov-saneak-bas.html>

